

Forårsbebudere

Den vinterfrosne jord er sprunget læk,
nu pibler frem den hvide vintergæk,
erantis har som solen forårgul
forladt sit lange, vintermørke skjul.

Og martsviolere violette blå
si'r snart farvel til vint'rens mørke vrå,
de gemmer deres dyrebare duft,
til forårglæden trodser al fornuft.

Og skoven står med bristefærdig bund
af liv, der venter på den rette stund,
når anemonetæppet rulles ud,
er skoven rede at stå forårsbrud.

Så sætter hun sit lysegrønne slør
og sætter hver og en i godt humør,
som i den høje bryllupssal er gæst
ved skovens egen forårshøjtidsfest.

Poul Michael von Bülow 2023